

**การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนแบบปกติ**

**A COMPARATIVE STUDY OF SILENT THAI READING
ACHIEVEMENT OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS STUDYING
THROUGH EXERCISES AND TRADITIONAL TEACHING**

ผู้วิจัย : วัฒนา สาลีรัมย์

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. สุรัชย์ ปิยานุกุล

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1)สร้างแบบฝึกการอ่านในใจวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2)เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจกับการสอนปกติ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านแสลงพัน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจ แผนการสอนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านในใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Samples Test และ Independent Samples Test ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการอ่านในใจ วิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.82/85.16
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ นักเรียนชอบการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจการใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านมากยิ่งขึ้น การใช้แบบฝึกมีประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน และนักเรียนต้องการให้ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก

คำสำคัญ: แบบฝึกการอ่านในใจ ผลสัมฤทธิ์ การอ่านในใจ วิชาภาษาไทย

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to create silent Thai reading exercises to meet the efficiency criterion 80/80 , 2) compare students' achievement scores before and after the use of silent Thai reading through exercises and traditional teaching, and 3) study the students' opinions concerning the implementation of silent Thai reading exercises. The samples were 40 Prathomsuksa 5 students studying in the second semester of the academic year 2005 of Banslangphan School, Office of Buriram Educational Service Area 1, Lamplaimat District, Buriram Province, selected through simple random sampling method and divided them into 2 groups with 20 students each : an experimental group and a control group. The instruments for this study included the silent Thai reading lesson plans, reading exercises, traditional teaching lesson plans, achievement tests, and the questionnaire for surveying the opinions of Prathomsuksa 5 students concerning the implementation of silent Thai reading exercises . The data was analyzed by using the means, standard deviation, t-test dependent sample, and t-test independent sample. The results of the study revealed that:

1. The created silent Thai reading exercises met the efficiency standard. (80.82/85.16).
2. The achievement of students learning through the silent Thai reading exercises was higher than the achievement of the students learning through traditional teaching. The difference was .05 statistical significans.
3. The students' opinions concerning the implementation of silent Thai reading exercises. The 3 most agreements were the students liked studying silent Thai reading through the exercises, using the exercises enhanced the students to learn more reading strategies, employing the exercises was beneficial in learners development, and the students wanted the exercises in learning and teaching activities.

Keyword: Thai reading exercises, achievement, silent reading, Thai language subject

บทนำ

ภาษาไทย เป็นภาษาประจำชาติไทยที่มีเอกลักษณ์ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงความเป็นไทย มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทย เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างมีคุณธรรม ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเป็นสุข นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือพื้นฐานของการเรียนรู้ของคนในชาติ ซึ่งใช้ภาษาในการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และ

การแสวงหาความรู้ ทั้งยังเป็นวัฒนธรรมของชาติที่ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้อง ดังนั้น การเรียนวิชาภาษาไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ที่จะต้องให้ความสำคัญเพื่อที่จะใช้เป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในวิชาต่างๆ ต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว วิชาภาษาไทยจึงได้รับการพิจารณาให้บรรจุไว้ในหลักสูตรมาทุกยุคทุกสมัย ปัจจุบันนี้การศึกษาของไทยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และหลักสูตรนี้ให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานในการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา โดยมีสาระสำคัญของเนื้อหาที่กำหนดไว้ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดี และวรรณกรรม โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มสาระการอ่านเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นสาระที่ใช้เป็นกระบวนการสร้างความรู้และความคิด ไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ ดังที่ ปราสาท อิศรปริดา (2530 : 6) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกให้มีความชำนาญเพื่อจะได้สะสมประสบการณ์ ทำให้เกิดความคิดกว้างขวางและเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องรวดเร็วในขณะที่ ฉวีวรรณ คุณาภินันท์ (2542 : 3) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้อันลึกซึ้ง ที่จะนำไปสู่จินตนาการ การขบคิดและก่อให้เกิดปัญญาแต่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว เป็นการแปลความจากตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ และนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับวรรณิ โสภประยูร (2537 : 120) ที่กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายกันได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นคนเราจึงต้องมีทักษะในการอ่าน และจะต้องอ่านได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะแสวงหาความรู้ทั้งหลาย ให้มากขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากก็ยังมีความรู้มากขึ้นตามไปด้วย

ส่วนใหญ่เด็กที่มีปัญหาในการอ่านมักจะมีปัญหาในการเรียนวิชาอื่น ตามไปด้วย คำกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สนิท ตั้งทวี (2542 : 3) ที่บอกว่า การอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียนทุกระดับผู้ที่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษา ต้องอ่านหนังสือให้มากกว่าคนอื่น เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว รับรู้เรื่องราวของข้อมูลข่าวสารทางวิชาการอย่างใกล้ชิด การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้ เพราะในการเรียนทุกวิชาจะต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจดังที่ จินตนา พวงจันทร์ (2524 : 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความสามารถในการอ่านไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ จะส่งผลต่อการเรียนกลุ่มวิชาอื่น ๆ ได้ดีค่านักเรียนที่ขาดความสามารถในการอ่าน ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งพระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อการศึกษา

เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเด็กประถมศึกษาที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ชาวประถมศึกษาได้ถวายพระนาม พระองค์ว่าทรงเป็น พระมิ่งขวัญการประถมศึกษาไทย และพระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคล ที่รักการอ่านและการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านแสงพัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาไทยนานหลายปี พบว่า ส่วนใหญ่ผู้เรียนยังมีปัญหาในกลุ่มทักษะภาษาไทย โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2546 คือ โรงเรียนตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้สำหรับกลุ่มทักษะภาษาไทย คือร้อยละ 75 แต่ผลคะแนนที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้ร้อยละ 70.83 โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้คะแนนกลุ่มทักษะภาษาไทย เพียงร้อยละ 66 เท่านั้น ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ค่อนข้างมาก สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มทักษะภาษาไทยของโรงเรียนต่ำ เป็นเพราะว่าเด็กมีปัญหาในเรื่องของการอ่าน คือ อ่านหนังสือไม่ได้ หรือไม่เข้าใจความหมายในเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจช้า จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ อ่านแล้วไม่รู้เรื่องทำให้ไม่ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นและไม่สนุกกับการอ่าน ทำให้ไม่ชอบอ่าน

วิธีที่แก้ปัญหาก็คือ ครูผู้สอนต้องมีส่วนสำคัญที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้แก่เด็กนักเรียนซึ่งโดยทั่วไปการฝึกอ่าน นักเรียนอ่านจากหนังสือเรียนทำให้นักเรียนขาดความสนใจ ไม่ชอบที่จะเรียนวิชาภาษาไทย นิตยา อยู่เครือ (2535 : 3) ได้เสนอให้นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะด้านการอ่านให้สูง จึงจะเป็นผู้ที่อ่านด้วยความรวดเร็วและมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นโอกาสที่จะได้ใช้ความสามารถในการอ่านเพื่อหาประโยชน์ในด้านการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง ดังนั้นในการฝึกทักษะการอ่าน ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ช่วยเร้าใจให้เด็กสนใจอยากเรียน ไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย และกระตุ้นให้เด็กมีความสามารถในการอ่านได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นการสอนอีกแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะแบบฝึกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา กรมวิชาการ (2535 : คำนำ) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะจะทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดและเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญศรี กัณกา (2536 : 94) ที่กล่าวว่าแบบฝึกจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนและเป็นการท้าทายให้เด็กนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้กับบทเรียนได้ตามความสามารถและเต็มศักยภาพของตน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจจะศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจ เป็นสื่อในการสอน เพื่อพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ตลอดจนนำทักษะการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการอ่านในใจ วิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจกับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกการอ่านในใจ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยถือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ รวมนักเรียน 40 คน แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดสุ่มส่วน โดยใช้คะแนนการอ่านในภาคเรียนที่ 1 และคะแนนแบบทดสอบก่อนการทดลองเป็นเกณฑ์แบ่งนักเรียนออกเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน แล้วให้นักเรียนจับฉลากแบ่งกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แผนการเรียนรู้ การอ่านในใจโดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 13 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 13 ชั่วโมง โดยคำนึงถึงความยากง่ายตามลำดับ
2. แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 13 แบบฝึก ซึ่งสร้างขึ้นมาจากเทคนิคการฝึกความสามารถในการอ่าน ของ จิวรรณ - กุหา อภินันท์ (2542 : 59)
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ทดสอบนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านในใจโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจกับการสอนแบบปกติเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 1 ฉบับ มี 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจ สำหรับกลุ่มทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมพร้อมกัน ก่อนการเรียนการสอนการอ่านในใจ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าความรู้พื้นฐานไม่แตกต่างกัน

2. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ระหว่างวันที่ 1-18 พฤศจิกายน 2548 ตามแผนที่วางไว้ โดยใช้ช่วงเวลาเดียวกัน

2.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจ

2.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

3. หลังจากสิ้นสุดการสอน ทำการทดสอบหลังเรียนทันที โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มชุดเดียวกัน ทำการสอบพร้อมกันและใช้เวลาสอบเท่ากันคือ 1 ชั่วโมง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

4. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังใช้แบบฝึกการอ่านในใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples Test และแบบ Independent Samples Test)

5. นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจ

6. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านในใจ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของระดับความคิดเห็นของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่าง P04 แบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยหาค่าเฉลี่ยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ตามวิธีของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) (สมนึก ภัททิยชนี. 2546 : 218 - 220) ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อสอบนั้นเป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพราะวัดได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการจริง ถ้าคะแนนเฉลี่ยของคะแนน การประเมินน้อยกว่า 0.5 เป็นข้อสอบที่ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข เพราะวัดไม่ได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการ

ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ของผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลพบว่า แบบทดสอบทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 หมายความว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาทุกข้อ เพราะวัดผลได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายชื่อ ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ของ เบรนนัน (Brennan) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 -1.00 จำนวน 30 ข้อ ผลการวิเคราะห์ได้ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.63

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) (สมนึก กัททิยธนี. 2546 : 230 - 231) เป็นวิธีหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์จากผลการสอบครั้งเดียว ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งหมดเท่ากับ 0.83

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านในใจ สารการการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกในแต่ละแผน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

2.2 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านในใจวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สารการการเรียนรู้ภาษาไทยตามสูตร E_1/E_2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของค่าเฉลี่ยอัตราส่วนของคะแนนแบบฝึกหัดกับค่าเฉลี่ยอัตราส่วนของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยที่ได้ไม่ต่ำกว่า 80% ถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

3. การศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังใช้แบบฝึกการอ่านในใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples Test และแบบ Independent Samples Test)

4. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านในใจ โดยหาค่าเฉลี่ยค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจกับการสอนแบบปกติ โรงเรียนบ้านแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า

1. แบบฝึกการอ่านในใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.82/85.16 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจกับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนทดลองไม่แตกต่างกัน แต่หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบ

ฝึกรอ่านในใจมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกรอ่านในใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ 3 อันดับ ได้แก่ อันดับหนึ่งนักเรียนชอบการสอนโดยใช้แบบฝึก ($\bar{X} = 4.6, S = 0.66$) อันดับสอง การใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.5, S = 0.5$) และอันดับสามการใช้แบบฝึกมีประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.5, S = 0.59$) และนักเรียนต้องการให้ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก ($\bar{X} = 4.5, S = 0.90$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกรอ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านแสงพัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์ เขต 1 อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดนุริรัมย์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยการเปรียบเทียบการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกรอ่านในใจกับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) คือ 85.82 /85.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก

1.1 การสร้างแบบฝึกรอ่านในใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.2 แบบฝึกรอ่านในใจ เป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการปรับปรุง แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะก่อนนำมาใช้ทดลอง กับกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

1.3 แบบฝึกรอ่านในใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเนื่องจากเนื้อหาจากง่ายไปหายาก รวมทั้งการสะท้อนผลค่านการปฏิบัติ คือการให้นักเรียนได้รู้ผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่าน และการทดสอบย่อยประจำแผนในทันที จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เกิดกระบวนการเรียนรู้ และพยายามพัฒนาตนเองให้มีคะแนนเพิ่มอยู่เสมอ ๆ

1.4 แบบฝึกรอ่านในใจ เป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เทคนิคการกวาดสายตาในการอ่านซึ่งเป็นเทคนิคที่ผู้วิจัยใช้ฝึกผู้เรียนทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางการอ่าน เกิดการแข่งขันในระหว่างกลุ่มการเรียน ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียน และช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนในโรงเรียนและครูผู้สอนมากขึ้น โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบการใช้แบบฝึกรอ่านในใจ มีประสิทธิภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารี รุ่งเรือง (2545 : บทคัดย่อ) ผกาดี ปัญญาวรรณศิริ (2543 : บทคัดย่อ) สุภาณี ชูเกลี้ยง (2542 : บทคัดย่อ) และทรงลักษณ์ แถวไรสง (2541 : 101 – 102) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทย ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจกับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนทดลองไม่แตกต่างกัน แต่หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก

2.1 แบบฝึกการอ่านในใจที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจาก เอกสารหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการอ่านในใจ เพื่อนำมาใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดและกิจกรรมการเรียนการสอนได้มีการสอดแทรกเทคนิคที่หลากหลายให้กับผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนานในการอ่าน

2.2 แบบฝึกการอ่านในใจที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการปรับปรุง แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผ่านการหาประสิทธิภาพทุกชุดซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านในใจอย่างครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 ในการเริ่มต้นสอนแต่ละครั้งมีการทบทวนความรู้เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น

2.4 แบบฝึกการอ่านในใจที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเนื่องจากเนื้อหาเริ่มจากง่ายไปหายาก รวมทั้งการสะท้อนผล

ด้านการปฏิบัติ คือการให้นักเรียนได้รู้ผลการทำแบบฝึกทักษะการอ่านในใจ และการทดสอบย่อยประจำแผนในทันที จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณรัชมี ณ เชียงใหม่ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำหลังการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .01 สอดคล้องกับงานของสุภาณี ชูเกลี้ยง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความตามวิธีพานอรามา

เพื่อใช้สอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แบบฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความตามวิธีพานอรามา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 82.47/83.33 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนภายใน

กลุ่มทั้งกลุ่มเรียนเก่ง กลุ่มเรียนปานกลาง และกลุ่มเรียนอ่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และพัฒนาการทางการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ทั้งกลุ่มเรียนเก่ง กลุ่มเรียนปานกลาง และกลุ่มเรียนอ่อน มีคะแนนเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นทุกกลุ่ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของผกาวดี ปัญญาวรรณศิริ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลการวิจัยใกล้เคียงกับงานวิจัยของอารี รุ่งเรือง (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้กิจกรรมการอ่านประกอบแผนการสอนในระยะหลังทดลองสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการประเมินระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ 3 อันดับได้แก่อันดับหนึ่ง นักเรียนชอบการสอนโดยใช้แบบฝึก ($\bar{X}$) อันดับสอง การใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านมากยิ่งขึ้น ($\bar{X}$) และอันดับสามการใช้แบบฝึกมีประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$) และนักเรียนต้องการให้ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก ($\bar{X}$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษา จันทร์แจ้ง (2545 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำอยู่ในระดับเห็นด้วยมากและใกล้เคียงกับงานวิจัยของ พิพา ภรณ์กาพะสิ (2541:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการ นักเรียนกลุ่มทดลองเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 แบบฝึกการอ่านในใจที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ ในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นสังเกตได้จากคะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก และแบบฝึกที่นักเรียนทำนั้น เน้นให้นักเรียนฝึกกวาดสายตาในการอ่าน นักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติ

จริงก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ และความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก จึงนับได้ว่าแบบฝึกการอ่านในใจมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาทางการอ่านได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนที่จะนำแบบฝึกนี้ไปใช้ในการสอน ครูผู้สอนควรศึกษานี้อาของแบบฝึก และคู่มือครูอย่างละเอียด เพื่อสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ครูผู้สอนต้องใช้เวลาในการเรียนรู้แก่นักเรียน เนื่องจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน
3. ครูผู้สอนต้องอธิบายและชี้ให้เห็นประโยชน์ของการอ่านและวิธีการอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งจะทำให้เรียนได้ประสบผลสำเร็จ
4. ควรให้นักเรียนได้มีการทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในห้องเรียนและนอกเวลาเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกการอ่านภาษาไทยด้วยวิธีการอ่านอื่นๆ อีก เช่น การอ่านแบบเก็บรายละเอียด (Scanning) และการอ่านแบบเก็บเฉพาะประเด็น (Skimming) เป็นต้น โดยเฉพาะ "แบบฝึกการอ่านภาษาไทย โดยการหาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบท"
2. ควรทำการวิจัยเพื่อสร้างกิจกรรมการอ่านที่ทำให้บทเรียนน่าสนใจและนักเรียนสนใจเรียนเรื่องการอ่านเพิ่มขึ้น
3. ควรทำการศึกษาผลการใช้แบบฝึกการอ่านในใจเพื่อใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2535) ก. การสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

จิตนา พวงจันทร์แดง.(2524).องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- ทรงลักษณ์ แฉวไชสง. (2541). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านในใจและการเขียนตามรูปแบบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- นิตยา อยู่เครือ. (2535). การศึกษาอิทธิพลของอัตราการอ่านเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประสาธ อิศรปริตดา. (2530). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. มหาสารคาม : ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ผกาวดี ปัญญาวรรณศิริ. (2543). การสร้างแบบฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อให้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.onec.go.th/>
- พิพากรณ์ กาพะสิน. (2541). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.onec.go.th/>
- เพ็ญศรี กันกา. (2539). “หนูน้อยค่อยเพียรเรียนภาษาไทย.” วิทยากรกว้างไกล. 4 (7) : 92-94 ; พลศจิกายน.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- สมนึก กัททิษณี. (2546). การวัดผลการศึกษา. ภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาณี ชูเกลี้ยง. (2542). การสร้างแบบฝึกพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความตามวิธีพาโนรามาเพื่อใช้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.onec.go.th/>
- สุวรรณรัตน์ ฌ เชียงใหม่. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนหนองผึ้งท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.onec.go.th/>
- อุษา ชันแจ่ม. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำสำหรับนักชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. บรรณกิจการพิมพ์.

อารี รุ่งเรือง. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กิจกรรมการอ่าน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.onec.go.th/>

